

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 90

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 20 kwietnia 1937 r.

Rok XXXI.

List z Warszawy.

Wiosna w stolicy.

(Od własnego korespondenta.)

Warszawa, 19 kwietnia.

Po dwudniowych deszczach, niedziela dnia 18 była przepiękna. Do Warszawy przybył pierwszy pociąg popularny z Poznania. Przyjechało zaledwie kilkadziesiąt osób. Tydzień turystyczny — jak wiadomo — odbywa się pod hasłem: **wiosna w stolicy**. Snać nie jest to atrakcja przyciągająca: Warszawa jest jeszcze **brudna i oblepiona afiszami** o przepisach jazdy, ulice już rozkopane. Żydostwo jeszcze nie rozjechało się na letniska, więc mamy na ulicy zapachy śledziowo-czosnkowo-cebulowe. Walki atletów w cyrku roznamietniają już niewiele, a poza Warszawą i Bydgoszczą w ogóle nie mają już powodzenia. W teatrach niewiele jest do zobaczenia: mamy na myśli przede wszystkim zatępywane teatry TKKT, w których **puszki są kompromitujące**. W Operze ratują sytuację śpiewacy rumuńscy i śpiewaczka hiszpańska. Byliśmy na takim przedstawieniu: „Trubadur”. Goście rumuńscy są naprawdę wysokiej klasy. Śpiewali po rumuńsku, jedna ze śpiewaczek po hiszpańsku, a żydowska śpiewaczka p. Rońska z Nalewek śpiewała po włosku, **zaś język polski zapchnięto na chóry i podrzędnych solistów**. Na to nie trzeba przyjeżdżać aż do Warszawy, żeby się zdenerwować i i kłać.

Dzień 18 kwietnia jest przede wszystkim **dniem mieszczaństwa polskiego**. Spodziewaliśmy się, że sektor miejski OZN z p. Starzyńskim przygotowuje nam jakąś manifestację, jakiś obchód pokrzepiający i dla warszawistów i dla przyjezdnych. Dzień 18 kwietnia przypomina bowiem **bohaterski poryw Kilińskiego**. Dnia tego zjechali się do Warszawy na swoje obrady jedynie **szewcy**. Być może, że organizatorzy obawiali się, iż spotka ich ten sam los, co i ludowców z racji Raclawic. Jeden bowiem straszak działa dzisiaj piorunująco: **koniunści**. Oni wszędzie gotowi są zakócić spokój i bezpieczeństwo publiczne! Jakże to wszystko jest przykre i bolesne.

Tydzień Warszawy rozpoczęły, aż tu nagle w pierwszym dniu **większość prasy stołecznej wyszła w zmniejszonych rozmiarach**. Wprawdzie pogardliwa tzw. prowincja ma i tak niezbyt wysokie mniemanie o prasie stołecznej (tak jest!), ale ten strajk przyszedł w każdym razie nie w porę. I to nie strajkowali cecerzy, a po prostu **robotnicy wielkiej papierni** i dlatego nie było papieru, a tu nie ma żadnych, ale to żadnych zapasów i żyje się z dnia na dzień.

Przez Polskę idzie fala strajków. Strajkuje przemysł białostocki, strajkują robotnicy na Śląsku. I dzieje się to w okresie **dobrej koniunktury**. Nie bez słuszności pisał „Wieczór Warszawski”, że „gdy nie było szans uzyskania podwyżki płacy, a strajk mógł doprowadzić do utraty pracy, którą robotnik z takim trudem uzyskiwał — robotnik nie strajkował. Strajk był bowiem **wyjatkowym aktem rozpacz**. Dziś, gdy uzyskanie podwyżki w drodze strajku nie jest tak trudne, **robotnik idzie na strajk**, nie chcąc dopuścić, by zysk z poprawy gospodarczej przeszedł w całości do kieszeni przedsiębiorcy”.

Poprawa gospodarcza, która nadchodzi, nie prowadzi do uspokojenia. Przeciwnie, trzeba się liczyć z ożywieniem ruchów społecznych. Rozczarowanych jest wielu w Polsce, nawet i żydzi warszawscy mają swoje powody do utyskiwań. Zbudowana została nowa stacja nadawca Warszawa II, która odbywa audycje próbne. **Żydzi już przygotowali swoje żądania**. Chcą, aby ta nowa stacja uwzględniła i pieśni żydowskie i literaturę i żeby w ogóle dawała wiele audycji żydowskich. Bo ich jest trzecia część mieszkańców, oni są radioabonentami, oni płacą i wymagają. **Bezczelność żydowska nie ma granic**, nie mają też żydzi żadnego umiaru.

Nic też dziwnego, że młodzież nasza traci wszelką cierpliwość. A skutek? Organizacje ideowe rozwiązane i już zanosilo się na to, że uniwersytet w ogóle w tym roku nie będzie otwarty. W ub. piątek znowu nastąpił **wybuch petardy na politechnice**. Jednak władze zdecydowały się **rozpocząć wykłady** dla wszystkich roczników, jak również w szkole gospodarstwa wiejskiego. Przekremu wrażeniu musi ulegać dziś każdy przechodzień, gdy widzi, jak gmachy

ciąg dalszy na stronie 2-ej.

Krwawa niedziela w Raclawicach

Podejrzani kryminaliści, czy prowokatorzy strzelali do policji.

Warszawa, 19. 4. (PAT). Wskutek wydanego przez władze zakazu, wszelkie przygotowania do manifestacji w Raclawicach zostały przez organizatorów zaniechane i zjazd został odwołany. Mimo to, **pewna ilość agitatorów**, niepodporządkowujących się zarządzeniu, **zdołała przybyć**, przeważnie **pojedynczo**, do Raclawic, wykorzystując tłumny, jak w każdy dzień świąteczny, udział ludności okolicznej w nabożeństwie niedzielnym. Agitatorzy ci próbowali **podeksytować** (po polsku: **podniecić**) zebranych i skłonić ich do czynnych wystąpień przeciwko organom bezpieczeństwa publicznego.

W wyniku tej występnej agitacji, **pluton policji państwowej, przechodząc po ukończonym już nabożeństwie przez**

wieś Raclawice, został nieoczekiwanie i podstępnie z ukrycia zaatakowany, przy czym w stronę policji posypały się strzały oraz obrzucono ją kamieniami.

Działając w obronie własnej, policja zmuszona była użyć broni, w wyniku czego jeden z napastników, **Kazimierz Karkowski** został zabity, drugi zaś **ciężko ranny zmarł**. Dwaj inni odnieśli lekkie rany. Przy ustaleniu tożsamości zmarłego, stwierdzono, że jest nim niejaki **Wincenty Kowalski**, poszukiwany przez władze sądowe **kryminalista**, karany 3-letnim więzieniem za **napad rabunkowy**.

Z pośród policjantów kilkunastu odniosło kontuzje i obrażenia. Kilku z nich raniono ciężiej.

Przybyły oddział policji szybko przywrócił spokój, zatrzymując szereg napastników i podżegaczy.

Na miejsce zajęć przybyły władze sądowe, przystępując do energicznego śledztwa.

Poranne wiadomości Radia Polskiego, omawiając zajścia w Raclawicach, wyraziły **uznanie władzom bezpieczeństwa**, że nie pozwoliły na zjazd chłopów, gdyż **łatwo mogło być dojdź do groźniejszych starć**. Radio pochwaliło jednocześnie władze bezpieczeństwa, że były **takie przewidujące**.

Prywatnych wiadomości nie ogłaszamy, nie chcąc „Dziennika Bydgoskiego“ narażać na nową konfiskatę.

Pan premier bada rynek pracy.

Gdyby tak chciał zbadać rzeczywiste nastroje w kraju.

Sejm zbierze się na sesję nadzwyczajną.

(Od naszego współpracownika warszawskiego).

Mamy w pełni wiosnę. Z tą chwilą szef rządu rozpoczął swoje podróże po kraju. Są to tak już popularne

blyskawiczne wypadki generała Sławoj-Składkowskiego.

W ciągu jednego dnia pan premier po-

trafi zwiedzić niemal całe województwo, zlustrować roboty publiczne i zakłady przemysłowe, odwiedzić nawet baraki dla bezdomnych, odbyć szereg konferencji z burmistrzami i prezydentami miast, zapoznać się z urzędowaniem pp. starostów itd. Pod tym wzglę-

dem **szybkość działania premiera bije wszelkie rekordy.**

Podróże te byłyby ze wszech miar pouczające, gdyby szefowi rządu udało się zapoznać z **rzeczywistymi nastrojami szerokich mas społeczeństwa**. Wiele dałyby mu one do myślenia. A choć to rzecz tak napozór łatwa do osiągnięcia, ale jakże rzadko dostępna dla tych, którzy rządzą krajem.

W tym okresie wzmożonej pracy w terenie, trudno jest uchwycić premiera w stolicy. Udało się to jednak **marszałkowi Sejmu p. Carowi**, który odbył z nim dłuższą konferencję. Dotyczyła ona **nadzwyczajnej sesji sejmu**, która ma być otwarta akurat za miesiąc.

Życie przynosi nam wiele niespodzianek, nie skąpi ich też szefowi rządu. Tak się przecież tłumaczył i zaklinał, że nie dozwoli, aby Sejm miał dłużej obradować.

Jako uczeń marszałka Piłsudskiego wiedział i wierzył, że Sejm obraduje tylko 4 miesiące nad budżetem i na tym koniec. A jednak, jednak obecnie godzi się na sesję nadzwyczajną i co więcej

w lipcu ma być Sejm zwołany po raz drugi.

W czerwcu załatwione będą projekty rządowe, które nie zostały jeszcze zrealizowane. Natomiast w lipcu dokonane zostanie **uroczyste zespolenie całkowite Śląska z Macierzą**, po wygaśnięciu narzuconej nam przed laty **konwencji międzynarodowej w sprawie odrębności autonomicznej tego województwa.**

(Ciąg dalszy na stronie 2-ej).

Parada wojskowa przed Rooseveltem.

Przed kilku dniami odbyła się przed prezydentem Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki wielka parada wojskowa. Na zdjęciu widzimy trzeci pułk kawalerii w czasie defilady.

Wiosna w stolicy.

(Ciąg dalszy).

szkół wyższych są obstawione przez policję. Stołeczna policja i tak jest przeciążona pracą. Niżej podpisana została do-kooptowana do zarządu jako sekretarka „Macierzy” (jest to odpowiednik organizacji TCL na ziemiach zachodnich). Za kilka dni zjawiał się urzędnik policji i pytał się, „gdzie pani pracuje, co w ogóle porabia, czy nie należy do innych organizacji”. Pytał się następnie dozorca domu.

Niewiele się zmieniło w Polsce.

Rys.

Przed wizytą Becka w Bukareszcie.

Bukareszt, 19. 4. (PAT). Przyjazd ministra spraw zagranicznych Becka do Bukaresztu wysuwa się na pierwszy plan zainteresowań tutejszych kół politycznych i dyplomatycznych. Podkreślane jest znaczenie rozmów politycznych, które odbędą się w Bukareszcie. Dzienniki zamieszczają program pobytu min. Becka w stolicy Rumunii, który przewiduje m. in. audiencję u króla Karola.

„Le Moment”, komentując znaczenie przyjazdu min. Becka, zaznacza, iż jest ona zapoczątkowaniem nowego etapu akcji dyplomatycznej na wschodzie Europy i przyczyni się do ożywienia stosunków polsko-rumuńskich. Dziennik przypomina zapowiedzi dalszych wizyt polskich mężów stanu w Rumunii.

50-lecie kapłaństwa ks. kardynała Verdier.

Paryż, 19. 4. (PAT). W katedrze Notre-Dame odbyła się podniosła uroczystość uczczenia 50-lecia działalności kapłańskiej arcybiskupa Paryża kardynała Verdier.

W uroczystości tej wzięło udział 20 arcybiskupów i biskupów francuskich z nuncjuszem apostoła, mgr. Valerio Valeri i karynałem Bedriard, wybitnym uczonym i członkiem akademii francuskiej na czele. Obecna była poza tym małżonka prezydenta Lebrun, generałowie Weygand, Castelnau i Gouraud.

Kardynał Verdier odgrywający w życiu francuskim bardzo wybitną rolę, pochodzi z nbojnej rodziny włociańskiej. Wyświęcony na księdza w r. 1888, przez dłuższy czas w swej karierze kapłańskiej sprawował stanowisko rektora seminarium kształcącego przyszłych księży. Z tego stanowiska po śmierci kardynała Dubois, papież powołał go na najwyższą godność w kościele francuskim.

Szkodnicy

„niemiecko-japońsko-faszystowscy” działają cuda.

Moskwa, 19. 4. (PAT) „Izwestia” stwierdzają w artykule wstępnym, iż plan budownictwa, na które państwo wyasygnowało w r. b. 32 i pół miliardów rubli, nie jest wykonany. Ludowy komisariat przemysłu ciężkiego plan ten w pierwszym kwartale wykonał za ledwie w 14 proc. Tak niskiego procentu wykonania planu podkreśla dziennik, nie notowano od szeregu lat. Nie inaczej ma się i w innych komisariatach.

Sytuacja jest tym groźniejsza, że jak twierdzi organ urzędowy, brak jest materiałów budowlanych.

Dziennik tłumaczy przyczyny niepowodzenia i przypisuje to „szkodnikom niemiecko-japońsko-faszystowskim”.

Katastrofa na wyścigach.

Paryż, 19. 4. (PAT). Na szosie, wiodącej z Saint Jean do Lisieux, gdzie odbywały się wyścigi cyklistów, nastąpiło zderzenie między motocyklem a samochodem, należącym do „Radio Normandie”. Jeden z motocyklistów został zabity, a drugi ciężko ranny. Samochód wywrócił się, raniąc ciężko 5 osób spośród publiczności, przypatrującej się wyścigom.

Wojewodowie w kontuszkach?

Warszawskie „A.B.C.” donosi, że istnieje zamiar wprowadzenia dla wojewodów w Polsce uroczystego stroju, który będzie wkładany w szczególnie ważnych dla kraju wypadkach zjazdów wojewodów, podczas świąt narodowych, przyjazdu monarchów państw zaprzyjaźnionych, na uroczystych zebraniach w Sejmie i Senacie, jak również w tych wszystkich wypadkach, kiedy zajdzie potrzeba reprezentowania Polski zagranicą.

Uroczysty strój wojewodów składać się będzie z kontusza wzorzystego, czapki z sokolem piórem i długich butów z żółtej skóry. Wojewodowie mają w tych wypadkach nosić szable.

Prawdopodobnie mamy tu do czynienia z plotką.

Pan premier bada rynek pracy.

(Ciąg dalszy).

Będzie to wymagało całego szeregu ustaw, które Sejm uchwali.

Już dziś w kołach politycznych mówi się o tym, co ze sobą zrobi wojewoda śląski p. Grażyński. Był on przez tyle lat niejako udzielnym księciem, działającym na podstawie szerokiego pełnomocnictwa, z uległym mu sejmem i pełnią władzy administracyjnej. Stanowisko w wielkim przemyśle — to za mało, w bankowości — to również za mało. Jest to dobre dla dzielnego zresztą ułana Beliny-Prażmowskiego, który bezpośrednio ze stanowiska wojewody przeszedł na prezesurę zarządu kopalni jaworzyskich. Zawsze kilka tysięcy miesięcznie z tego się „okroi”. Nawet były minister p. Flojar Raichman ma

wyższe aspiracje. A cóż dopiero wojewoda Grażyński!

Przypuścimy, że zostanie ministrem, jeśli poseł na Sejm p. Sikorski z Poznania ma zostać wiceministrem przemysłu i handlu. Ale na to trzeba zmian w rządzie. Cała prasa konserwatywna z „Czasem” na czele modli się o zmianę gabinetu. Już teraz radziby widzieć premierem p. Koca, byłego wiceprezesa BBWR. Szef Obozu jednak milczy. Zakonspirował się. Nie odpowiada nawet, gdy prorządowy organ „Kurier Wileński” domaga się od niego czynów, czynów i jeszcze raz czynów. Właśnie, że łatwiej jest ułożyć i ogłosić sympatyczny program, ale z czynami to jest o wiele trudniej. To też nic dziwnego, że

płk. Koc nie spieszy się wcale do władzy.

Z właściwym mu powołaniem i upodobaniem organizuje swój obóz w zupełnej tajemnicy. Nic też dziwnego, że wielu już z pośród tych, którzy zgłosili swój akces, denerwuje się. Wiele się też mówi na ten temat, tych rzeczy my jednak powtarzać nie będziemy. Najliczniej np. garnęły się do szeregów płk. Koca strażnicy ognieni. Dziś one pierwsze urządzają „rewolucję pałacową”. Straż Pożarna w Koralewcu powiatu rohatyńskiego ogłosiła swą apolityczność, wypowiedziała wotum nieufności centrali warszawskiej za znany akces do OZN i postanowiła założyć niezależną straż ogniową. Mamy więc rozłamy od A. do ZZZ. Bardzo rozumnie sobie postąpili: jeśli się rozwija ideowe organizacje młodzieży akademickiej, bo uprawiały politykę, to należałoby wyciągnąć te same konsekwencje i w stosunku do innych apolitycznych i bezpartyjnych organizacji społecznych i zawodowych, które pierwsze zgłosiły akcesy do obozu politycznego.

Oczywiście, że dla mieszkańców Koralewca jest to pierwszorzędna sensacja polityczna. Niestety my tu w stolicy nie możemy się pochwalić, aby w stolicy życie polityczne tętniło i przelewało się bujnie. W kronice politycznej czytamy, że wódz odcinka wiejskiego OZN, gen. Gałica i komisarz cen p. Jastrzębski byli na Zamku, że prezes Izby Rolniczych pos. Sobczak i Akademicy Literatury zameldowali się w generalnym inspektoracie i odbyli tam dłuższe konferencje. Niedzielną prasą rozpisala

się też o tak bardzo popularnym i cenionym generale Kazimierzu Sosnkowskim i to w związku z objęciem przezeń protektoratu nad zawodami szachowymi o mistrzostwo, które mają się odbyć w Juracie.

Pewne zainteresowanie wywołała wiadomość, że Pan Prezydent przyjął ministra sprawiedliwości p. Grabowskiego. Wizytę ministra na Zamku łączą z mającymi nastąpić zmianami personalnymi w ministerstwie: odchodzi przede wszystkim wice, Sieczkowski. Nie bez znaczenia w życiu politycznym kraju byłoby manifestacje ludowców na polach Raławic, ale rząd wydał zakaz. To też nawet prorządowy „Kurier Wileński” się mocno zdenerwował i pisze, że w ostatnich dniach w Polsce spotykamy się z jednym:

rząd rozwiązał, zawiesił, zakazał.

Czy to nie są objawy niepokoju na przyszłość? Rezonans tych posunięć jest olbrzymi. I pyta się: czy posunięcia te zostały wzmocnione jakimiś zarządzeniami wybitnie pozytywnymi. Ma na to jedną odpowiedź: NIE. Zużywa się tylko olbrzymią ilość energii społecznej na negacje, na zakazy, na rozwiązywanie, na zlikwidowanie...

Tak pisze prasa. Jednak nie o wszystkim może ona pisać. To też podróże p. premiera po kraju byłoby naprawdę pouczające, gdyby premier choć w części mógł zapoznać się z nastrojami szerokiego mas. Byłoby to dopiero podróże, któreby rząd wtajemniczyły w najgorętsze pragnienia obywateli.

Bombardowanie Madrytu.

Komunikat powstańców.

Madryt, 19. 4. (PAT). Komitet obrony stolicy komunikuje: Ostatnie bombardowanie miasta przez artylerię powstańczą zniszczyło liczne domy w centrum miasta i pociągnęło za sobą wiele ofiar wśród ludności cywilnej. Liczba zabitych jest znaczna, ale dokładniej jeszcze nie jest znana. Rannych jest przeszło 70.

Burgos, 19. 4. (PAT). Radio Burgos komunikuje, iż artyleria powstańcza bombardowała pozycje rządowe na północ od Carabanchel, gdzie zgromadzono znaczne siły, mające zastąpić oddziały zdzielskowane podczas ostatnich walk pod Madrytem.

Wczoraj wieczorem dowództwo wojsk rządowych prosiło o krótki rozejm, pozwalający na pogrzebanie zabitych i na odcinku Pardo. Na rozejm ten wyrażono to zgodę.

Ataki wojsk rządowych na froncie Cordoby odparto z ciężkimi stratami.

Na froncie arogońskim stracono 7 samolotów nieprzyjaciela typu „Curtiss”. Na odcinku Turuel wywiązała się bitwa powietrzna podczas której jeden z samolotów powstańczych zaatakował samoloty nieprzyjacielskie umyślnie zderzając się z nimi. Dwa samoloty rządowe spadły, płonąc, na ziemię.

Na froncie północnym niepogoda wstrzymuje działania wojenne.

Dokoła ks. Mikołaja

Agitował czy nie agitował? Zrzekł się praw czy nie?

Wiedeń, 19. 4. Prasa zamieszcza rewelacje paryskiego „Excelsiora”, według których chirurg rumuńskiego dworu Irota a resztowany został z rozkazu ministra spraw wewnętrznych, ponieważ uprawiał gwałtowną propagandę na rzecz księcia Mikołaja. Władze rumuńskie oskarżają ponadto chirurga o wypracowanie planu zamachu stanu.

Wedle dalszych informacji, odbyły się w mieszkaniu prywatnym premiera Tatarescu zarówno w piątek jak i w sobotę ważne rozmowy członków gabinetu Minister spraw wewn. gen. Marinescu złożył szczegółowy raport o sytuacji związanej ze sprawą ks. Mikołaja. W posiedzeniu tem wzięł również udział szef policji rumuńskiej, które- mu premier Tatarescu dał wyraźnie do zro-

zumienia, że rząd nie będzie tolerował żadnych manifestacji, wyrażających sympatię ks. Mikołajowi.

Zastanawiające jest, że ks. Mikołaj twierdzi, iż absolutnie nie uznaje unieważnienia jego małżeństwa z p. Saveanu i że nie podpisał żadnego dokumentu, na mocy którego zrezygnowałby ze swych praw książęcych.

Bukareszt, 19. 3. (PAT). Książę Mikołaj — jak donosi agencja Havasa — wystosował 17 kwietnia list do prezesa rady ministrów, by położył kres pogłoskom, jakie krążyły w ostatnich czasach zagranicą na temat rzekomego związku osoby księcia z pewnymi ugrupowaniami politycznymi.

List ten brzmi jak następuje: „Dowiedziawszy się, iż pewne pogłoski łączą moją osobę z pewnymi ugrupowaniami politycznymi oraz z innymi manifestacjami i działalnością, która w razie dalszego trwania mogłyby być szkodliwe, oświadczam, iż nie mam żadnego kontaktu osobistego bezpośredniego ani pośredniego z żadnym ugrupowaniem politycznym.

Pragnę zaprotestować przeciwko tym pogłoskom, prosząc o wydanie zarządzeń, jakie pan uzna za stosowne, by położyć im kres”.

Partia Hitlera przyjmie nowych członków.

Berlin, 19. 4. (PAT). Na okręgowym dniu partyjnym w Karlsruhe przemawiał w niedzielę wieczorem zastępca partyjny kanclerza min. Hess. Zapowiedział on m. in., że w dniu tegorocznego święta narodowego Trzeciej Rzeszy, dnia 1 maja zniesiony będzie zakaz przyjmowania nowych członków do N. S. D. A. P. Wielu rodaków — zaznaczył mówca — będzie mogło obecnie wstąpić w szeregi współpracowników wodza. Mowa zakończyła się ostrym atakiem przeciw „ bolszewickim niszczyтелям kultury ” i wyrazami współczucia dla państw zarażonych komunizmem, „którym Niemcy nie życzą tej zarazy”.

Jeszcze jeden strajk w Paryżu.

Paryż, 19. 4. (PAT). W czasie posledzenia związku pracowników widowiskowych, uchwalone zostało natychmiastowe przystąpienie do strajku nie tylko w kinematografach, lecz również we wszystkich innych przedsiębiorstwach widowiskowych.

Mimo tej decyzji, ruch strajkowy zaznaczył się w godzinach popołudniowych tylko nieznacznie. Wielkie bulwary, na których znajduje się przeważna ilość sal kinematograficznych i teatralnych, miały swój zwykły niedzielny wygląd.

W kinematografach, wyświetlających aktualności, zatrudniono personel zaangażowany w ostatniej chwili.

Nowy skandal w Grudziądzu

Grudziądz, 19. 4. (Tel. wł.) Porucznik w stanie spoczynku Związków Strzeleckiego, o- gniś komendant Związku Strzeleckiego, o- trzymał dzisiaj akt oskarżenia.

Obwiniony jest o to, że na stanowisku płatnego intendenta komitetu wychowania fizycznego sprzeniewierzył fundusze publiczne.

Powstanie zamienia się w wojnę.

Praca angielska stwierdza z niepokojem, że walki z powstańcami na północno-zachodniej granicy Indii zamieniają się w regularną wojnę. Anglijcy na zagrożonym terenie Waziristan skupili 6 brygad piechoty, 1 1/2 brygady artylerii górskiej i 2 oddziały lekkich tanków. Groźny „fakir z Ipi” kieruje działaniami wojennymi powstańców z dobrze umocnionych pozycji w dolinie rzeki Szakta.

Na marginesie.

Przypomniała się znowu opinii „Straż Przednia” — nie zbyt chlubnie zapisana organizacja młodzieży szkół średnich, jeden z niesławnej pamięci „państwotwórczych” twórców Janusza Jędrzejowicza. I właśnie jej założyciel b. premier Janusz Jędrzejowicz zdobył się na to, aby ją przypomnieć wytaczając skargę sądową redaktorowi lwowskiego „Dziennika Polskiego”, który stwierdził w notatce prasowej, że „Straż Przednia” jest organizacją demoralizującą młodzież szkół średnich.

Zarzut to poważny dla organizacji, popieranej przez władze szkolne, więc też nie dziwne, że proces wywołał zainteresowanie wcale nie mniejsze niż niedawna afera bolszewizującego młodzież szkół powszechnych, a również popieranego przez władze szkolne, „Płomyka”. Na razie sensacja jeszcze nie wybuchła, gdyż ze względów proceduralnych proces został odroczone. Jednak i ta pierwsza rozprawa miała już swoje interesujące momenty. Mianowicie okazało się, że oskarżyciel prywatny, b. premier Jędrzejowicz wolałby nie dopuścić do przewodu sądowego i byłby skłonny do ugody. Na ugody nie zgodził się oskarżony, do procesu dojdzie, ale zapytać warto, dlaczego to twórca „Straży Przedniej” chciał uniknąć walnej rozprawy? Czyżby się przstraszył dowodów przeciwko „Straży Przedniej”? Dowodów, przy pomocy których oskarżony redaktor chce wykazać, że „Straż Przednia” w istocie jest organizacją szkodliwą i demoralizującą młodzież?

A dowody te wcale nie są blahe. Świadkowie sami się zaoferowali. I tak ks. Aleksander Serafin ma zeznać, że instruktorowie „Straży Przedniej” bywali nawet karani sądowo, jeden z nich został skazany niedawno na 6 letnie więzienie z zawieszeniem. Nazywał się Martińczuk i pochodził z Lublińca.

Drugi świadek ma zeznać, że podbudką wstępowania uczniów do „Straży Przedniej” było przeświadczenie, że uzyskają za to lepsze stopnie.

P. Maria Wrześniewska ma zeznać, że na terenie „Straży Przedniej” istnieją jacejki komunistyczne, że kwitnie denuncjatorstwo itd.

Zresztą po co uprzedzać sprawę sądową. Zwłaszcza, że obok świadków przeciw „Straży Przedniej” świadczy najbardziej jej organ naczelny „Kuznia Młodych”, w której znaleźć można takie rewolucyjne zdania: „Kiedyś ludzie z pod jednego znaku sportu nie będą umieli walczyć pod znakiem Orła Białego, czy swastyki, 48 gwiazd, czy promienistego krzyża”.

Albo zachwyt nad ZSSR: „Rosja jest krajem, który pierwszy w Europie podjął ciężką walkę o przemianę stosunków społecznych, podziwiamy ogrom prac i entuzjazm bijący z każdej twarzą”.

Albo: „Prędzej czy później zginie ta zgraja psów tłustych, któregoś dnia tłum wygłodniały rzuci się na nich i rozszarpie. Rozwój nasz ma iść nie ewolucyjnie, lecz rewolucyjnie”.

A na propagandę „Kuzni Młodych” użyto 4.000 zł rocznie, na nagrody pieniężne w rozmaitych konkursach.

Czy można się dziwić wobec tego, że twórca „Straży Przedniej” wolałby do procesu nie dopuścić? Ale dobrze, że do rozprawy dojdzie. Przynajmniej wyjaśnione zostanie w sposób ostateczny, czym jest naprawdę „Straż Przednia”...

Nawet rabini chcą strajkować.

W Warszawie zanoszą się na strajk rabini. Na zaożnieniu stosunków wpłynęły następujące okoliczności:

W myśl rozporządzenia M. W. R. i O. P., które weszło w życie z dn. 15. bm., gminy żydowskie mają zawrzeć stałe umowy z rabinami, przy czym wysokość uposażeń miała być zachowana według norm dotychczasowych. W związku z tym wszystkich rabiniów kontraktowych wezwano do gminy, by podpisali umowy. Okazało się, że rabinom zaproponowano 800 zł miesięcznego wynagrodzenia, na co ci się nie zgodzili, ponieważ pobierali dotąd po 1000 zł.

Zatarg z rabinami rozpatrzy władze państwowe.

List z Francji.

Spór o Kopernika na wystawie paryskiej.

Historykom rozkazano do 2 maja uznać Kopernika Niemcem! Kpiny z nauki i zdrowego rozsądku!

(OD WŁASNEGO KORESPONDENTA „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO”).

PARYŻ, w kwietniu.

Mikołaja Kopernika, wielkiego astronoma polskiego, zaanektowały Niemcy na krótki czas przed wojną światową. Wymowa faktów, świadectwo samego uczzonego, jego dopiski w języku polskim na dziele „De revolutionibus orbium celestium”, pomogły tyle, co protesty ludności polskiej przeciwko zmianom nazw poznańskich miasteczek i wsi. W podręcznikach szkolnych figurowało nazwisko wielkiego astronoma w pisowni niemieckiej, przez „ck” na końcu, rozmaite dykteryjki, oczywiście zmyślane, robiły z niego jeszcze jedną sławę pruskiej ojczyzny. Po wojnie, kampania o narodowość Kopernika ustała na pewien czas. Zwrócono go Polsce wraz z Toruniem. Dopiero w ostatnich czasach, wraz z odrodzeniem narodowej tężyny, odżył na nowo spór o wielkiego astronoma. Odżył — z racji wystawy paryskiej.

Sprawa przedstawia się następująco: W pawilonie polskim, znajdującym się jak wiadomo, między pałacem Trzeciej Rzeszy i Drugiej Rosji — postanowiono umieścić biust Kopernika. Zaproszono przeciwko temu ze strony Niemiec. (Bezczelność nieprawdopodobnej miary — prawdziwie pruskie chamstwo!) Według doniesień prasy paryskiej, sprawa ta spowodowała istny potop atramentu w „gleichschaltowanych” redakcjach. Dzienniki niemieckie oburzają się na myśl, że Polska może pozwolić sobie na tego rodzaju „prowokację”. Jak donosi „Intransigent”

historycy Trzeciej Rzeszy otrzymali już rozkaz,

aby natychmiast przystąpić do stwierdzenia rasowej przynależności Kopernika do narodu Adolfa Hillera. W przeciągu dwóch tygodni(!), do dnia 2 maja br. (kpiny z nauki i zdrowego rozsądku!)

Księżna Juliana wróciła do Holandii.

Znana z pobytu w Krynicy holenderska para książęca po paromiesięcznej podróży poślubnej wróciła do ojczyzny i była przedmiotem gorących i serdecznych manifestacji.

Nowy wniosek rozbrojeniowy

Londyn, 19. 4. (PAT). Jak się dowiada korespondent PAT, minister spraw zagr. Szwecji Sandler zamierza na rozpoczęcia się dnia 6 maja w Genewie sesji prezydium międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej złożyć formalny wniosek państw, zgrupowanych w tzw. konwencji z Oslo, tj. Szwecji, Norwegii, Danii, Finlandii, Holandii i Belgii, zmierzający do wprowadzenia międzynarodowej publikacji budżetów zbrojeniowych wszystkich państw oraz do powołania do życia specjalnego organu międzynarodowego dla sprawowania kontroli nad produkcją materiałów wojennych i handlu bronią. Min. Sandler zakomunikował ma, że wyżej wy-

mienione państwa niezależnie od decyzji, jaką poweźmie zebranie genewskie, w każdym razie w swoim zakresie, wprowadzą publikację budżetów zbrojeniowych oraz kontrolę produkcji materiałów wojennych i handlu bronią, zapraszając inne państwa do przystąpienia.

W dobrze poinformowanych kołach politycznych Londynu zamierzona akcja min. Sandlera w imieniu państw konwencji z Oslo zasadniczo oceniana jest bardzo życzliwie, wyrażane są jednak wątpliwości, czy wniosek jego posiada w danej chwili praktyczne możliwości.

Jak się przeciwstawiać nowej ofensywie Kominternu

Szereg pism poświęca wiele uwagi działalności komunistycznej w Polsce w związku z opublikowaniem przez „Gazetę Polską” wyjątków z uchwał „Komitetu centralnego komunistycznej partii polskiej”. Komuniści zmienili taktykę, zrezygnowali z rozbudowy swej organizacji partyjnej, a natomiast dążą do wprowadzenia swych jacejek do organizacji niekomunistycznych. Akcja komunistyczna posługuje się obecnie najbardziej popularnymi hasłami, przebijają w nich nawet nuty patriotyczne i religijne. Oczywiście specjalną opieką otaczają tak zw. stronnictwa radykalne, oferując im swoją współpracę.

„Czas”, omawiając zmianę taktyki ko-

munistycznej, dorzuca również swój głos, twierdząc:

„Do walki z nową taktyką komunistów, taktyką stokrotnie bardziej niebezpieczną, od poprzedniej, muszą stanąć wszyscy i rząd i społeczeństwo. Rząd stosuje względem działaczy komunistycznych prawem przewidziane represje. Są one konieczne, ale nie wystarczają. Skuteczna walka z komunizmem musi się rozegrać na płaszczyźnie ideowej. Powinno więc rozegrać społeczeństwo. W tej zaś dziedzinie akcja rządu musi być siłą rzeczy ograniczona do popierania tych czynników, które akcji społecznej sprzyjają”.

ma być udowodnione, czarno na białym i raz na zawsze, że Kopernik był Niemcem, że wszystkie pretensje polskie są nieuzasadnione, i że „próby zaliczenia Kopernika do osób pochodzenia polskiego” będą niezgodne zarówno z faktycznym stanem rzeczy, jak i z „duchem dobrych stosunków sąsiedzkich” (pobłądzi-

Sos grzybowy Knorr

- 1 kotle pokruszyć
- 2 rozetrzeć w tej samej wodzie
- 3 trzy minuty gotować

Tak łatwo przygotować można bez dalszych dodatków 1/4 litra smacznego sosu grzybowego do jarzyn, ryżu, kaszy, makaronu, kluseczek ziemniaków, kotleków, sznyceli itp.

7493

wy uśmiech dla tępoty, wyrazy współczucia dla głupoty tego typu naukowego udowodnienia!)

Czy profesorzy niemieccy udowodnią pruskie pochodzenie naszego astronoma? Naturalnie, że tak.

Nie ma takiej rzeczy, którejby nauka w państwie totalnym Hillera nie usprawiedliwiła albo nie ugrunтоваła, kiedy otrzyma stosowne polecenie.

Gorzej jednak przedstawia się sprawa z przyjęciem tego rodzaju dowodów przez inne społeczeństwa Europy a zwłaszcza przez Polskę. Otóż nie wolno wątpić w to, że komisarz pawilonu polskiego nie zgodzi się na usunięcie biustu Kopernika, w przeciwnym bowiem wypadku byłoby to wprost karygodne, nie do wybaczenia! Nie zgodzi się dlatego, ponieważ w Rzeczypospolitej podniosłaby się w tej chwili burza protestów.

Zdobycze polskiego ducha i polskiej kultury, są takim samym dowodem naszej niepodległości w dziedzinie wiedzy, jak granice państwa w dziedzinie prawnopolitycznej.

Z nieulegającej najmniejszej wątpliwości tezy o polskim pochodzeniu jednego z największych uczonych świata — nikt u nas dla „dobrych stosunków sąsiedzkich” rezygnować nie będzie. Zresztą pojęcie tych „węzłów przyjaźni” jest dość elastyczne i dostosowane do każdorazowej konstelacji dyplomatycznej na Wilhelmstrasse.

Wiedzą o tym w Berlinie — i dlatego wysuwa się projekt kompromisowy:

Biust Kopernika może zostać w polskim pawilonie. Uprzejmie i łaskawie się na to zezwala. Ale jedno zastrzeżenie. Kopernik ma reprezentować „mniejszość niemiecką” na obecnym terytorium Rzeczypospolitej. (tu już ustaje wszelkie rozumowanie!). Ponieważ urodził się w Toruniu, a Toruń znajduje się dzisiaj w granicach Polski, więc umieszczenie popiersia Kopernika może być hołdem oddanym geniuszowi niemieckiemu i ukłonem w stronę wielkiej misji cywilizacyjnej Niemiec. Złamię się ten jeden warunek — już cała ugoda na nic!

Prasa paryska zastanawia się,

co odpowie na to Polska.

Mamy wrażenie, że zastanawia się niepotrzebnie. Nie odpowiemy na to nic. Biust Kopernika będzie stał obok biustu Szopena, którego polskości nad Sekwaną nikt nam kwestionować nie zamierza. A swoją drogą, byłoby może nieźle, umieścić fotografię z dopiskami polskimi na dziełach mistrza, z dopiskami, które kreśliła ręka Kopernika. Byłaby to niezła odpowiedź na tę kampanię, która według doniesień prasy paryskiej rozpalila się nad Spreną.

Dr Tadeusz Kielpiński.

Pieszko na olimpiadę do Tokio.

22.000 kilometrów w przeciągu 4 lat.

Bukareszt, w kwietniu.

Przed kilku dniami zawiatała do stolicy Rumunii młoda, sympatyczna para, która na początku roku wyruszyła z Pragi. Nie byłoby w tym nic szczególnego, gdyby nie fakt, że małżonkowie pieszko odbyli już drogę 1.710 kilometrów i nie ich nie obchodzi koleje, autobusy, samochody i samoloty. Postanowili oni tym staromodnym sposobem dziennie zrobić 40 kilometrów. Nie na tym jednak koniec. Dopiero to pierwszy etap dalekiej drogi, jaką zamierzają odbyć dzielni piechurzy. Postanowili bowiem pieszko udać się do samego Tokio i odbyć daleką drogę długości 22.000 kilometrów. Jak wyliczyli osiągną oni swój cel akurat w 1940 roku i właśnie w porę przybędą na otwarcie wielkiej olimpiady do stolicy Japonii. Taki jest ich ostateczny cel.

ON.

Przyglądnijmy się z bliska tej niezwyklej parze, która postawiła sobie tak daleki, niełatwo osiągalny cel. On — nazywa się Bertold Plecity i jak należy wnioskować, jako główny zawód obrał sobie przyjemność odbywania dalekich dróg pieszko. Ma bowiem już poza sobą szereg dłuższych spacerów po Afryce i Europie. Licząc dwadzieścia lat pieszko ruszył w świat i odwiedził m. in. Maroko, Tunis, Sycylię i Korsykę. W dwa lata później na nartach jeździł na przestrzeni 3.000 kilometrów od Helsingforsu do Hammerfestu, znosząc przytem różne trudy i zwalczając rozmaite przeszkody. Temperaturę dochodzącą do 50 stopni poniżej zera zniósł z uśmiechem na ustach. Na długich marszach zdobył zatem dużo bogatego doświadczenia.

Poza wspomnianą gałęzią sportu p. Plecity uprawia jeszcze innego rodzaju sport, aczkolwiek mniej wyczerpujący od poprzedniego: namiętnie zbiera znaczki pocztowe. Oczywiście, że zwiedzając szereg krajów w drodze do Japonii, znajdzie dużo okazji do zamiany i nabycia znaczków pocztowych, a wiadomo, że znaczki nie są znowu tak ciężkim bagażem. Będąc w drodze, można się ich pozbyć, wysyłając je do kraju rodzinnego, ażeby później po powrocie znowu je zobaczyć...

Miastem rodzinnym p. Plecity'ego jest Bratislava, gdzie zamieszkuje, skoro oczywiście nie znajduje się w drodze — a tak była najczęściej. Jest to sympatyczny, smukły mężczyzna, liczący lat 27.

ONA.

Zona jego również liczy tyle lat — i wcale się tego nie wypiera. Wzrostu nieco mniejszego od męża, na fotografiach robi wrażenie, jakoby była jego bratem, lub przyjacielem. Nosi bowiem tak samo jak jej małżonek długie buty i spodnie. Pochodzi z Rygi i jest Łotyszka. Już „podróż” poślubną oboje odbyli pieszko do Turcji. Był to prawdziwy, w całym tego słowa znaczeniu marsz weselny i połączone z nim spędzenie miodowych tygodni nad Bosporem. Zachwycając się pięknym krajobrazem tureckim, młoda para zatrzymała się tam przez dłuższy czas. Ona bowiem jako malarka zachwycała się pięknem tego kraju i utrwalała je na płótnie.

NOWY TOWARZYSZ.

Państwo Plecity czas swój dzielą następująco: już rano o godz. 4 wstają i maszerują bez przerwy do godz. 9 rano a w tych pięciu godzinach robią 20 kilometrów. Od 9 do 4 po południu następuje odpoczywanie, przy czym przerwę wykorzystują, celem zwiedzenia danej miejscowości i złożenia potrzebnych im wizyt, po czym o godz. 4 znowu odbywa się dalszy marsz do godz. 9 wieczorem. Tak więc codziennie 40 kilometrów! Naturalnie, że po drodze drą się czasami żelówki. Zazwyczaj buty wymagają reperacji po przemarszowaniu 1.800 — 2.000 kilometrów.

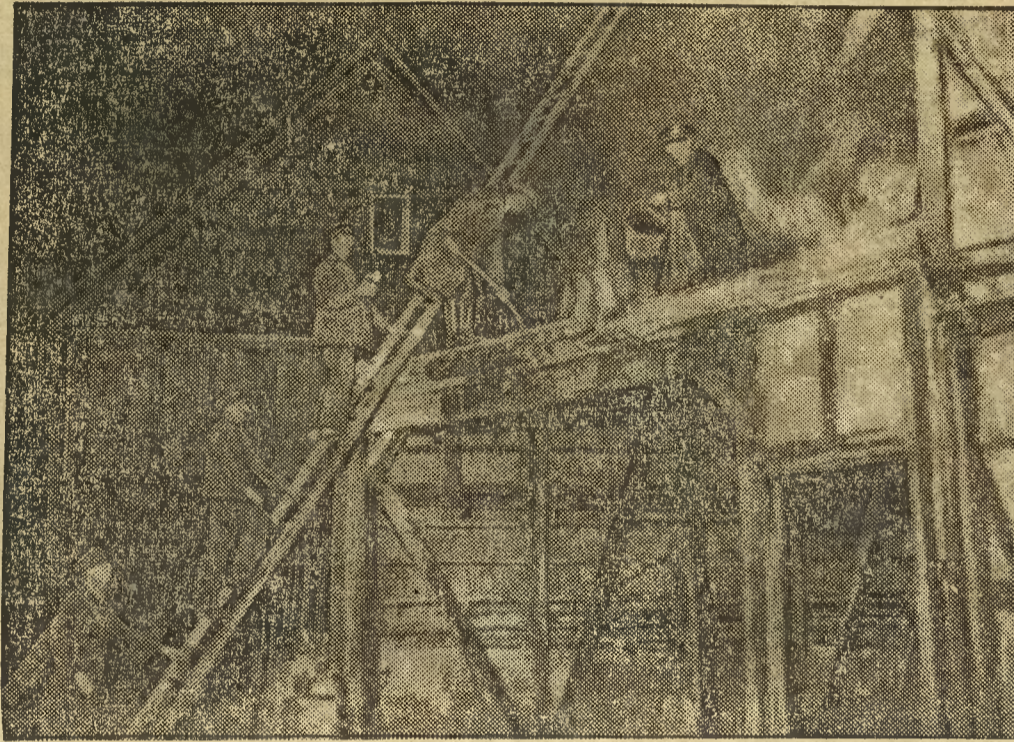
Najosobliwsza miejscowość rybacka wybrzeża polskiego.

Terytorium nadbrzeżne, na którym dziś jest położona wioska rybacka Rewa, należało z dawien dawna do klasztoru w Oliwie, istnieje nawet domniemanie i to bardzo poważne, że na tym miejscu w XIII wieku istniała osada Spychowo. Rewa, jak się okazuje, powstała w r. 1589 za zezwoleniem ówczesnego opata oliwskiego ks. Dawida Konarskiego i to na ławicy piaszczystej, wysuniętej w morze. Najpierw istniało, jak określają dokumenty historyczne — kilka „chyz rybackich”, które z czasem dały początek dzisiejszej Rewie. Rybacy otrzymali prawo wierzysto-dzierżawne i trudnili się połowem krabów oraz krewetek, w które wówczas morze obfitowało, czego dowodem, że jeden garniec krewetek musieli odsyłać zakonnikom do Oliwy. Późniejszy sołtys rewski w porze połowów obowiązywał był „wiedzieć o wszystkim” jakoteż regularnie co tydzień zasilal krewetkami „kuchnię księdza opata”.

W każdej większej miejscowości zatrzymują się, ażeby przedstawić burmistrzowi księgę do wpisu, celem stwierdzenia, że pieszko przybyli do miasta. Poza tym zawiatając do stolicy jakiegokolwiek państwa zwracają się do przedstawiciela Igrzysk Olimpijskich danego kraju, ażeby w specjalnej księdze honorowej potwierdzić ich przybycie. Powtarzają przy tym solennie przysięgę, że tylko pieszko odbędą dalszą drogę do Tokio.

W Rumunii małżonkowie znaleźli towarzyszkę, która z radością i temperamentem przyłączyła się i pragnie z nimi odbyć daleką drogę. Jest to psina, licząca 8 miesięcy, angielski dog, jaki otrzymali w prezencie od dyrektora policji w Bukareszcie. Niera — tak się wabi psina — jest dumna, że może odbyć tak daleką drogę i przypuszczalnie inne psy jej tego pozazdroszą. Szczęśliwej drogi!

Pożar i zgliszcza.

Niszczycielski pożar pozbawił dachu nad głową 830 mieszkańców wsi Kreuzebra w Turynii. 27 sporych budynków zostało obróconych w gruzy i popiół.

Przysłowiowy rewizor Gogola wywołał popłoch wśród komunistów warszawskich.

Po głośnych procesach moskiewskich wśród komunistów w Polsce zarysował się wyraźny rozłam: starsi komuniści, przywiązani do tradycji, stanęli po stronie Trockiego i jego ludzi — młodszy po stronie Stalina. Jak jedni tak i drudzy przystąpili do zacieklej walki, obdarzając się najbardziej niewyszukanymi epitetami, wśród których słowo zdradca należało do najłagodniejszych. Ten rozłam organizacyjny odbił się oczywiście na działalności komunistycznej w terenie.

Zarówno, jeśli chodzi o robotę agitacyjną, jak jedni tak i drudzy szkodzili sobie nawzajem wszelkimi możliwymi sposobami. I tak np. w toku dochodzenia w jednym z ostatnich procesów komunistycznych pewien oskarżony z całym cynizmem przyznał się, iż skradł 22 tys. zł, które „pochodziły od stalinowców dla stalinowców” — użył je, jednak bynajmniej nie na agitację trockistowską lecz... na własne potrzeby.

W tymże procesie wyszło na jaw, jak gospodarują pieniędzmi Kominternu czołowi komuniści polscy. Istnieje tzw. „fundusz

czzerwonej pomocy”. Ma on służyć jako zapomoga dla bezrobotnych komunistów. Ze sprawozdań kasowych tego funduszu, przychwytych u jednego z oskarżonych, stwierdzono, iż np. w czerwcu i lipcu z 37 tysięcy złotych na zapomogi wydano 5289 zł, podczas gdy reszta poszła na obronę komunistów przed sądem, na wydatki czołowych dygnitarzy polskiego komunizmu — słowem na wszystko, tylko nie na to, na co była przeznaczona.

W tymże sprawozdaniu, jako komentarz, wyjaśniający pewne pozycje, dopisano, iż akcja „przeciwko Berezie(?)” nie dała dotychczas pozytywnych wyników z powodu braku ludzi, niechlujstwa organizacyjnego (dosłownie) braku czynności w kontrolowaniu i doborze ludzi, a tych co się tą akcją zajmowali, sprawozdanie nazywa nieodpowiednimi, skompromitowanymi. Sprawozdanie podkreśla daleki brak konspiracji, nieprzerwane pasmo spadających ciosów, osłabienie akcji — po czym oczywiście następuje apel o dalszą pomoc pieniężną.

Ponieważ obecnie, jak co roku, komu-

Z PROWINCJI.

BRUTALNY NIEMIEC znieważył polską dziewczynę.

Sąd napiętnował jego czyn w trzech instancjach.

Chojnice. Prasa warszawska doniosła o wyroku rozprawy, którą rozpatrywał sąd najwyższy w sprawie niemieckiego urzędnika z Chojnic, Józefa Feddego.

Tło sprawy jest następujące: Do autobusu, zdążającego z Chojnic do Charzykowa, wsiadła uczennica niemieckiego gimnazjum żeńskiego 14-letnia Janina Dreszlerówna, córka lekarza i zajęła w nim dwa miejsca. Sprzeciwił się temu urzędnik niemiecki Fedde. Uczennica wytłumaczyła mu, że miejsce rezerwuje dla swej matki. Nie zwracając na to uwagi, urzędnik próbował zająć sporne miejsce, a gdy pensjonarka nie chciała ustąpić, wówczas Fedde usiłował ścigać ją za nogi. Oburzona dziewczynka krzyknęła „świnia!”. W tym momencie Fedde uderzył ją w twarz. Ojciec

dziewczynki wystąpił przeciw brutalnemu urzędnikowi niemieckiemu na drogę sądowną, żądając ukarania za zniewagę i naruszenie nietykalności cielesnej. Sąd grodzki w Chojnicach skazał swego czasu brutalną na 100 zł grzywny. Od wyroku tego Fedde odwołał się do sądu okręgowego, dowodząc, że został pierwszy obrażony, sam zaś tylko lekko „musnął po twarzy panienkę”. Sąd okręgowy wyrok zatwierdził, a skazany odwołał się jeszcze raz do sądu najwyższego, usiłując nadać sprawie charakter zasadniczy. Sąd najwyższy jednak skargę oddalił, a zasłużona kara już się uprawomocniła. Gburowatość niemiecka jest powszechnie znana, lecz ten wypadek jest specjalnie charakterystyczny.

niści przygotowują się do poważniejszych wystąpień w dniu 1 maja — wzmogła się agitacja obu odłamów.

Wzmogła się również fala wydatków na różnego rodzaju nielegalne druki.

W związku z tym, być może na skutek jednego z takich sprawozdań, jakie przytaczamy — z Moskwy przybył Matwiej Gofronowicz, obdarzony jakimś specjalnym mandatem, oprócz tego zaś obarczony obowiązkiem skontrolowania na miejscu, kto i jak gospodaruje partyjnymi pieniędzmi. Przybycie nieoczekiwanego i niepożądanego gościa wywołało niemal popłoch. Doszło do tego, że jeden z najwybitniejszych komunistów — wyparł się stalinowców i oświadczył „rewizorowi”, — że zmienił przekonanie i nie pozwolił na to, aby jego działalność kontrolowali stalinowcy.

W tym wypadku rewizor okazał się dość wyrozumiałym i rozłożywszy ręce oznajmił, że o zdradzie tak wybitnego działacza zroszony będzie zawiadomić centralny wydział wykonawczy Kominternu. W widłu innych wypadkach „rewizor” okazał się nieustępliwym — posuwając się nawet do odbierania partyjnych pieniędzy z rąk ludzi niepowołanych. Być może, iż dokonałby on ogromnie niebywałego w dziejach partii komunistycznych w Polsce — gdyby nie to... że go poznano. Okazało się mianowicie, że Matwiej Gofronowicz nie miał żadnych uprawnień do kontrolowania wydatków partyjnychpartyjnych, a członkiem partii komunistycznej w Rosji przestał być 5 lat temu, kiedy po jakiejś poważniejszej defraudacji pieniędzy partyjnych musiał uciekać — bo grunt palił mu się pod nogami.

Matwiej Gofronowicz ma za sobą niesłychanie bogatą przeszłość — występował on już pod kilkunastoma nazwiskami, działając z ramienia Kominternu w kopalniach diamentów w Afryce, w perskich zagłębieniach naftowych, wśród gandhistów w Indiach, w armii Chang-Tso-Lina, w legii cudzoziemskiej we francuskim Marokko, wreszcie w Hiszpanii przed dyktaturą Primo de Riwery. Stąd wrócił do Moskwy, gdzie zakończył swą bajeczną karierę w służbie Kominternu. Co robił dalej, tego nikt nie wie napewno, nie ulega jednak wątpliwości, że i nadal zapisywał karty historii swego życia równie efektownymi wyczynami.

Dziś komuniści warszawscy zaprzysięgli mu zemstę, że ich w pole wyprowadził (a nie mu zrobić nie mogą), choć może są i dumni, że nie byle kto ich oszukał.

P. A. N.

Abraham z pistoletem.

Wędrowni po muzeach zagranicznych prowadzą często do niezwykle ciekawych odkryć. W jednym z muzeów hiszpańskich np. oglądać można obraz Velasqueza, przedstawiający scenę ofiarowania Izaaka, w sposób zgoła niehistoryczny, gdy patriarchy Abraham przykłada swemu pierworodnemu pistolet do piersi. Skąd się pistolet znalazł w rękę Abrahama! Malarze dawnych wieków nie mieli zmysłu historycznego i często przedstawiali wydarzenia z epoki minionych ze wszystkimi atrybutami współczesności. Słynny holenderski malarz Breughel np. przedstawiając scenę pokłonu Trzech Mędrców, maluje króla Etiopii w współczesnym stroju holenderskim, w długim czarnym surducie, z butami i ostrogami. Król wręca Dzieciątku złoty model okrętu holenderskiego z XVIII wieku. Patriarcha Abraham z pistoletem i Negus abisyński w butach z ostrogami, to bodaj najjaskrawsze przykłady naiwnego traktowania tematów historycznych przez malarzy XVI i XVII wieku.

Pożar, który trwał 50 lat.

W jednej z kopalni węgla w stanie Ohio trwa od 1886 pożar, który sroży się pod ziemią na przestrzeni około 50 kilometrów kwadratowych i zniszczył dotychczas około 30 mln. ton węgla. Pożar powstał stąd, że strajkujący górnicy zapalili wagonik z węglem i zepchnęli go do szybu. Mimo, że szyb natychmiast zasypano, ogień w niewytłumaczony sposób zdołał się rozszerzyć i przybrał rozmiary katastrofy, zagrażającej ohijskiemu zagłębieniu węglowemu.

Okolica, tętniąca do niedawna życiem, zamieniła się w prawdziwe piekło. Rozpalona powierzchnia ziemi, skąd często wystrzelały nagle płomienie, stała się niezamieszkała. Ruch samochodowy musiano wstrzymać. Jedynie nieliczni śmiałkowie udają się do „piekła ohijskiego” na własną odpowiedzialność. Władze stanu, obawiając się dalszego rozszerzenia podziemnego ognia, przystąpiły obecnie do zorganizowania zakrojonej na gigantyczną miarę akcji, która ugasić ma to piekło, rozpalone przed 50 laty ręką mściwych górników, którzy w walce o godziwe zarobki chwycili się tak rozpaczliwego środka. Cały teren o powierzchni około 80 km kwadratowych otoczono kordonem policji, nie dopuszczając nikogo na miejsce katastrofy, największej, jaką kiedykolwiek zanotowano. Jednocześnie komisja rzeczoznawców bada, gdzie znajdują się główne ogniska podziemnego pożaru. Ogniska te będą izolowane wałami z ogniotrwałego materiału.

W ten sposób pragnie się zapobiec dalszemu rozszerzeniu się ognia, który naraził gospodarkę narodową na miliardowe straty, zupełnie niewspółmierne do sum, jakie chęciwość właścicieli kopalni zdołała zaoszczędzić na zarobkach górniczych.

Z Gdyni i Wybrzeża.

Gdynia, dnia 19 kwietnia 1937 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Leona IX. p., Ekspedyta.
Jutro: Agnieszki z Monte Pulciano.
Wschód słońca o godzinie 4.55.
Zachód słońca o godzinie 19.4.

Stan pogody.

Przelotne deszcze i ciepło.

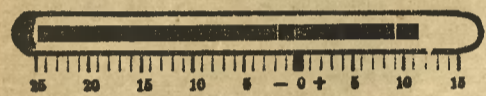
W całym kraju panowała pogoda o zachmurzeniu zmiennym, a temperatura o godzinie 14-ej wynosiła: 9 st. w Pińsku, 10 w Wilnie i Zakopanem, 12 w Poznaniu, 13 w Łodzi i Białymstoku, 14 w Warszawie, Lublinie, Krakowie, 17 w Bydgoszczy, a 15 we Lwowie i Grudziądzu.

→ Stan
dzisiejszy
o godz. 10

→ Stan
wczorajszy

Termometr wskazywał dziś rano

POGOTOWIA:

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Miejskie Zakł. Elektryczne — tel. 29-67.

Telefon nr 14-60 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, Skwer Kościuszki 24 (nad cukiernią Fangrata).

Miejska Zaw. Straż Pożarna tel. 17-08.

Gabinet komendanta i kancelaria telefonu 20-22.

REPERTUAR KIN:

BAJKA wyświetla film pt. „Tajemnica dr. Chandlera” oraz najnowszy tygodnik.

BODEGA. Sensacyjny film p. t. „Napad na Kongo” oraz tygodniki.

CZARODZIEJKA. Komedja wiedeńska pt. „Konfetti”, w roli gl. Hans Moser i Leo Slezak oraz tygodniki.

LIDO. Najgłośniejsza gwiazda Hollywoodu, Sonia Henie w cudownej komedii „Jedna na milion”, w dalszych rolach bracia Ritz Don Ameche, Jean Hersholt i bogaty nadprogram.

MORSKIE OKO. Najpiękniejszy film miłosny na fascynującym tle wielkiej wojny p. t. „Droga do sławy”. W rolach głównych Frederic March, Warner Baxter, Lionel Barrymore, June Lang. Bogaty nadprogram.

POLONIA. Wielki dramat erotyczny p. t. „Żona dwóch mężów”. W rolach głównych cudowna para kochanków: piękna Kay Francis i wspaniały Georg Brent. Film o dzisiejszej „miłości” oraz bogaty nadprogram: najnowsze tygodniki i kolorówka „Niebieski ptak”.

Wycieczka z Poznania. Przyjechała do Gdyni wycieczka absolwentów państwowej szkoły budowy maszyn z Poznania. Uczestnicy wycieczki zwiedzili szczegółowo port gdyński, interesując się szczególnie jego urządzeniami przeładunkowymi. Wyjaśnień podczas zwiedzania udzielał przedstawiciel urzędu morskiego.

— Pan Cylkowski, prezes towarzystwa kupców w Bydgoszczy wybrany został członkiem-korespondentem Izby Handlowej w Gdyni.

W drugim dniu pobytu chóru jugosłowiańskiego „Obilic” w Gdyni, goście zwiedzili miasto. W południe urządzony został specjalny koncert dla młodzieży szkolnej w sali Kolejowego Przysposobienia Wojskowego. Goście jugosłowiańscy opuścili Gdynię w piątek po południu, udając się przez Bydgoszcz do Poznania. Zegnani byli na dworcu przez przedstawicieli towarzystwa polsko-jugosłowiańskiego.

Francja odznaczyła Polaka najwyższym orderem armii francuskiej.

Pan Teofil Wicikowski, budowniczy, zamieszkały w Gdyni, został za swe waleczne czyny w wojnie światowej odznaczony przez

Francję najwyższym orderem armii francuskiej „Medaille Militaire”, nadawanym w wyjątkowych wypadkach.

Pan Teofil Wicikowski, urodzony w Osielsku pod Bydgoszczą, już od najmłodszych lat młodości, kierowany gorącym uczuciem patriotyzmu, brał udział w czynnym życiu dla odbudowy Polski, należąc do „Sokoła”. Jako jeńiec wojenny, będąc w Le Puy, zbierał podpisy na listę wysłaną do prezydenta republiki francuskiej p. Poincare z prośbą o pozwolenie walczenia pod sztandarem polskim w armii francuskiej o niepodległość Polski. Skoro zaś w roku 1917 wyszedł dekret o tworzeniu się armii polskiej we Francji, był on wtedy mimo swego 70% —inwalidztwa wojennego jednym z pierwszych ochotników, wstępujących w jej szeregi. Dnia 10 stycznia 1918 r. wniósł chorągiew o barwach polskich z Le-Puy do obozu koncentracyjnego w Sille le Guillaume. Skończywszy kurs w podchorążówce, wysłany został na front. W lutym 1919 wrócił z „armią błękitną” do Polski i walczył na froncie bolszewickim. Jako adiutant 1-go batalionu odznaczył się pod Równem i bitwach pod Łuckiem i Szepetówką.

Z przemysłu rybnego na wybrzeżu.

O odbyło się walne zebranie sekcji przemysłu rybnego przy Związku fabrykantów i przemysłowców w Gdyni.

Sprawozdanie z działalności zarządu sekcji w r. 1936 wygłosił przewodniczący Kazimierz Żebrowski z Jastarni oraz dyrektor Józef Kunert. Podkreślano rozwój przemysłu rybnego na wybrzeżu, który liczy obecnie 40 przedsiębiorstw o 483 piecach wędzarnianych. W porównaniu z rokiem 1935 ilość przedsiębiorstw zmniejszyła się o 11, natomiast ilość pieców wędzarnianych wzrosła o 144 z czego na samą Gdynię przypada 68 pieców, co wskazuje, że przemysł rybny na wybrzeżu przedstawia się coraz bardziej z drobnego przemysłu chałupniczego na przemysł o typie fabrycznym. Przemysł ten zatrudnia w sezonie do 2000 pracowników.

Do zarządu sekcji na rok 1937 wybrano p. Kazimierza Żebrowskiego z Jastarni jako przewodniczącego oraz o. inż. Jerzego Kuczcza z Gdyni jako zastępcę przewodniczącego. Do wydziału wybrano pp. Jana Opańskiego i Stanisława Gronczewskiego z Gdyni oraz O. Wolffa i G. Hallmanna z Helu.

Zebrań wypowiedzieli się przeciwko projektowi wprowadzenia cła wywozowego przy eksporcie konserw rybnych zagranicę jako mogącego zahamować inicjatywę prywatną w rozwoju tego eksportu. Podkreślono natomiast konieczność wprowadzenia standaryzacji opakowań dla ryb wędzonych. Omawiano również konieczność obniżenia taryf kolejowych dla przewozu ryb świeżych na półwyspie helskim oraz możliwość organizacji eksportu trawy morskiej

10-lecie korporacji kupieckiej w Gdyni.

W związku z jubileuszem 10-lecia gdyńskiej korporacji kupieckiej, który będzie uroczystie obchodzony w niedzielę 25 bm., reproduujemy wyżej grupę członków Tow. Kupców Samodzielnych (późniejszej korporacji) w roku założenia tej organizacji (1927/28). Na zdjęciu są widoczni pp.: A.

Małecki, Fr. Linke, Hundsorf, Łobocki, Grzegowski, Słupski, śp. Roman Morawski, J. A. Skwiercz, K. Mucha, S. Latosiński, Guzewicz, Mikołajczyk, Lisiecki, Pardon, Bączkowski, Pikus, Troka, Markiewicz, Ferdynus, Beker.

Z życia pracowników pocztowych.

W świetlicy pracowników pocztowych odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie koła gdyńskiego Związku pracowników pocztowych.

Na zebranie przybyli przedstawiciele: zarządu okręgowego w osobie sekretarza p. Geska, zarządu okręgowego w osobie prezesa Kłody i sekretarza Ronowicza, dyrekcji okręgowej w Bydgoszczy w osobie naczelnika Pleśniaka z Gdyni oraz przedstawiciele prasy.

Porządek dzienny obejmował głównie

sprawozdania przedstawicieli zarządu głównego, okręgowego i miejscowego, połączone z dyskusją. Sprawozdania i dyskusja, jaka po nich nastąpiła, miały na celu zobrazowanie sytuacji pracowników pocztowych w Gdyni, warunków ich pracy i słusznych żądań w kierunku polepszenia ich bytu.

To, co usłyszeli sprawozdawcy prasowi w czasie zebrania, trudno ująć w formie rzeczowego sprawozdania. Był to krzyk rozpaczy z ust mężów i ojców licznych rodzin, których warunki pracy skazują na powol-

Brzydkie zabarwienie zębów

można zupełnie usunąć w krótkim stosunkowo czasie za pomocą pasty do zębów CHLORODONT. W tym celu należy wycisnąć na suchą szczoteczkę odrobinę pasty do zębów CHLORODONT i szczotkować zęby we wszystkich kierunkach. Dzięki temu zęby zyskują szlachetny połysk kości słoniowej, a miłe uczucie czystości i świeżości pozostaje na długo w jamie ustnej

na męczącą śmierć głodową. Poszczególne mówcy nie operowali fikcjami i nie chodzili o jakieś wyjątki. Przytaczanie danych cyfrowych, faktów ścisłych i suchych, zrobiło jednak jeszcze większe wrażenie. Sprawozdania przedstawicieli zarządów wykazały, że organizacja wyleża wszystkie swe siły, by być pocztowca poprawić. Ze sprawozdań tych dowiedzieliśmy się również, że tak jak naczelnik miejscowego urzędu p. Pleśniak, jak również dyrektor okręgowej inż. Kozubek starają się w miarę możliwości postuluje pracowników uwzględnić i popierać, lecz wszelkie zabiegi, nawet poruszanie najpilniejszych spraw i potrzeb pocztowców na forum sejmowym, rozbijają się o „veto” poszczególnych ministerstw. Gdyby żądania gdyńskich pracowników pocztowych były wygórowane, gdyby chcieli chcieli oni jakiegoś specjalnego uprzywilejowania, nieugięte stanowisko czynników miarodajnych byłoby łatwiej wytłumaczone. Czego chcą jednak pocztowcy gdyńscy?

Chcą oni przywrócić 40% dodatku lokalnego, który im odebrano (obniżono do 10%), nie zważając na to, że Gdynia nie

przestała być najdroższym miastem w Polsce ze względu na koszty utrzymania.

Dalej pocztowcy żądają przyznania zapomogi w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia, zapomogi, jaką otrzymali już urzędniczy skarbowi i celnicy.

Przy przebudowie gmachu pocztowego w Gdyni, przebudowie, która odbywała się i odbywa się jeszcze w czasie pracy urzędników, zniszczono pocztowcom z takim trudem nabyte ubrania. Wynagrodzenia tych szkód domagają się słusznie pocztowcy, bo nie do pomyślenia jest, aby urzędnik pocztowy pracował i obsługiwał publiczność w postrzępionych marynarkach, a głodowa pensja nie pozwalała na zakup nowego, nawet najtańszego ubrania.

Pocztowcy domagają się, aby awanse były sprawiedliwsze i oparte na wysłudze lat, a nie na stosunkach, protekcjach i momentach politycznych.

Na koniec pocztowcy chcą mieć takie same prawa do krótkiego bodaj wypoczynku urlopowego, jak to mają inni urzędnicy i to nie w miesiącach jesiennych lub zimą, lecz gdy podniszczone zdrowie podratować może choć trochę gorące słońce letnie.

Wreszcie powstrzymać należy wypompywanie ostatnich groszy z kieszeni pocztowca przez podatek specjalny, którego nie płać pracownicy innych dykasteryj, a przynajmniej zwolnić od niego najgorzej płatnych pracowników.

Sprzeciwiają się też pocztowcy niemoralnemu systemowi wyrównywania strat, poniesionych przez nich przez normalne

Każda kobieta powinna dbać o codzienne regularne i obfite wypróżnienie, które można osiągnąć, stosując stale niewielkie ilości naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zalecana przez lekarza.

„manco” kasowe, gdyż wynagradzanie tych szkód od wypadku do wypadku w postaci zapomóg może ujemnie wpłynąć na pracowników o słabszych charakterach, gdy stały dodatek wyrównawczy przyjęty w innych instytucjach, najlepiej rozwiązuje to zagadnienie.

†

W piątek, dnia 16. IV. br. o godz. 15,15 zasnęła w Bogu ulegając cierpliwie chorobie, opatrzona Sakramentami św. moja najukochańsza żona, siostra, szwagierka i ciocia s. p.

Waleria Dzierżanowska

z domu Megger

o czym donosi w smutku pograżony **Mąż z rodziną.**

Bydgoszcz, Kreutzwald, dnia 17. IV. 1937 r.

Eksportacja zwłok odbędzie się w poniedziałek, dnia 19. bm. o godz. 16,30 z domu żałoby Dworcowa 49 m. 6 na cmentarz Najsw. Serca Jezusowego. Msza św. tegoż samego dnia o godz. 8,45 w kościele Najświętszego Serca Jezusowego. (4042)

†

s. p.

Zofia Tiffenbrunowa

z Sumowskich

wdowa po s. p. weteranie 1863 r. b. właścicielka dóbr Szarawka na Podolu i ukrowni Bucniów na Podolu.

zgasła po ciężkich cierpieniach dnia 17 bm.

Eksportacja drogich nam zwłok do Warszawy nastąpi z kaplicy Szpitala Powiatowego na Bielawkach dnia 19-go o godz. 1-ej po poł. o czym zawiadamia zbolęły

(7505)

Syn i córka.

Z powodu zgonu mojej najdroższej żony s. p.

Magdaleny Lück

z domu Tornow

za okazanie nam dużo serdeczności i współczucia składamy tą drogą wszystkim

najszerzej podziękowanie.

W szczególności dziękujemy towarzystwu Bromberger Bachverein, chórowi gminy przy ul. Marcinkowskiego, zespołom chórom muzycznym, oraz za złożone liczne wieńce.

W imieniu pozostałych (7535)

Erich Lück.

Meble

wszelkiego rodzaju z gwarancją najtaniej dostarcza (7220)

Bydgoska Hala Mebli

właśc. A. Zieliński
Bydgoszcz, Śniadeckich 40.

Mocny koń

roboczy celem kupna poszukiwany. (7509)

Impregnacja Bydgoszcz

Marszałka Focha 4.

POLECENIA

Wózki dziecięce rowery. Wielki wybór, niskie ceny. Wasilewski, Dworcowa 41. (4980)

Tapety najnowsze desenie najkorzystniej J. Tyczyński, Gdańska 40. 6070

Kołki do drzewek. Suligowski, Gdańska 128. (7430)

SPRZEDAŻ

Sprzedam 7513 kolonialkę. Szubińska 27.

Repertuar kin bydgoskich:

KRYSTAL: „Ordynat Michorowski” (Dalszy ciąg „Trędowatej”) i nadprogram.

ADRIA: „Przygody człowieka bez nazwiska”, premiera i nadprogram

MARYSIENKA: „Niezwyrodną Robinsona Cru” i nadprogram.

REWIA: „Jadzia” ze Smoarska. Na scenie rewia „Wiosenna parada” w wykonaniu nowego zespołu artystów.

BALTYK: „Człowiek o 100 maskach” i „Z pamiętnika detektywa”.

KUPNA

Kupię 600 ctr kartofli fabrycznych nie przebranych. Leon Schneider Sierakowice. (7444)

Rower używany dobry kupię. Zgłoszenia filia Dziennika „Rower”. (4041)

Dom składem kolonialnym 8.000. Nowakowski, Kaszubska 2. (7511)

Kolonialkę zaprowadzoną dobre położenie, z powodu wyjazdu sprzedawca korzystnie. Burdalski, Grunwaldzka nr 93. (7523)

Billard automat do nabycia. Wiadomość telefon 35 85, godzinach 11-12-ej. (7504)

Lekki wóz roboczy i wóz resorowy. Kujawska 4. (7499)

Mołoczek „Motoscoche” 500, z przyczepką lub bez w dobrym stanie, sprzedam. Kozieltulskiego 15. (7527)

Rower (7510) męski. Kaszubska 2-4.

Sypialnie jadalnię, gabinet, ze spadku korzystnie poleca „Sala Licytacyjna”, Gdańska nr 42. (4037)

Szory wyjazdowe tanio sprzedam. Golniewicz, Ulańska 14 m. 1. (7532)

Tanio maszyna do szycia i stół Wiadomość Dzień. (4035)

Samochód ciężarowy Chevrolet 4 cylindrowy w bardzo dobrym stanie, tanio na sprzedaż. Grunwaldzka nr 34. (7529)

Samochód ciężarowy 5 tonowy okazuje się do sprzedania, cena wg. ugody. Wiadomość Grudziądz, Marsz. Focha 22, Budowa karoserii. 7210

Rower męski, damski sprzedam. Kujawska 5. (3974)

DROKI

GUSTOWNIE · TANIO · STARANNIE

POSADY WOLNE

Fryzjer wodna potrzebny. Plac Poznański 11. (7506)

Ekspedient branży kolonialnej potrzebny od 15. 5. br. Reflektuje się tylko na dobrze wykwalifikowaną siłę która okazać się może dobrymi świadectwami. Oferty nadesłać z podaniem pensji przy wolnym utrzymaniu i odpisy świadectw. Emil Lniski, Kartuzy. (7521)

Potrzebna pielęgniarka u mniejąca masażę Długa 11. (4025)

Ucznia przyjmuje. Mistrz jubilerski złotniczy, Średnia 59. (4033)

Ucznia do kuźni przyjmie. Podolska 8. (4024)

Fryzjer potrzebny zaraz. Krzyżanowski, Fordon, Bydgoska 51. (4038)

Chłopiec do posyłek potrzebny. Niecała 7. (7534)

Praktykantka biurowa płaćna, pisanie na maszynie, zaraz potrzebna. Zgł. osobiste 3-5, Dworcowa 45, m. 9. (7498)

Chłopiec do posyłek potrzebny. Niecała 7. (7534)

Czeladnik krawiecki podręczny potrzebny zaraz. Pomorska nr 10. (4027)

Krawiec potrzebny na małe i duże sztuki. Dworcowa 52. 4028

Pomocnik handlowy z branży kolonialnej - żelaznej poszukiwany. Reflektuje się tylko na pierwszorzędna siłę. Of. z odpisami świadectw skierować pod „Przedsiębiorstwo”. (7434)

Dobry 4031 pomocnik krawiecki potrzebny. Śniadeckich 42.

Stująca potrzebna. Poznańska 4, skład. (7508)

Bufetowa kelnerka potrzebna. Grunwaldzka 73. (7523)

Obwieszczenie o 2 licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru IV Antoni Bączynski mający kancelarię w Bydgoszczy, ul. Pomorska nr 11 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 28 maja 1937 r. o godz. 10,15 w Bydgoszczy w Sądzie Grodzkim pokój 3 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Firmy „Ampol” Towarzystwo Amerykańsko Polskie Spółka Akcyjna w Bydgoszczy nieruchomości oznaczonej Bydgoszcz tom 66 wykaz L. 2341 położonej w Bydgoszczy, ul. Sienkiewicza 4 stanowiącej dom fabryczny wraz z maszynami. Powierzchnia 204 m². Nieruchomość ma urzędzoną księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 75.910, cena zaś wywołania wynosi zł 50.606. Przystępując do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmie w wysokości zł 7591, oraz zezwolenie właściwych władz. Rekojmie należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wart. bądź książeczkach wkładkowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 3/4 części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomości w dni powszednie od godziny 8-mej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie grodzkim w Bydgoszczy, ul. Wały Jagiellońskie nr 2, sala nr 5.

Bydgoszcz, dnia 13 kwietnia 1937 r.
(—) Antoni Bączynski, Komornik.

Śliczne Wózki dziecięce i sportowe

F. Kreski Gdańska 9.

Siodlarz-Rymarz do fabrykacji artykułów sportowych na stałą samodzielną posadę może się zgłosić. Dom Sportowy Poznań, Sw. Marcina nr 33. (7530)

DROKI BYDGOSKA

POZNAŃSKA 12/14 WYKONUJE

DROKI

GUSTOWNIE · TANIO · STARANNIE

DACH NAD GŁOWĄ

MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY

Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr

1 i 2 pokoje: kuchnia, Śniadeckich 13/1.

2 lub 1 pokój: kuchnia, Śniadeckich 39/1.

4 pokoje: Nakielska 15.

4 i 5 pokój: I p.s. odr. Sienkiewicza 13

2 pokoje mieszkanie okolicy Rynek Zbożowego do wynajęcia. Pierwszeństwo urzędnicy. Oferty Dziennik Bydg. pod „235”. 7365

Mieszkanie 4 — 3 pokojowe wolne. Dworcowa 48. (3981)

POKOJE WOLNE

Pokój umeblowany z urządzeniem kuchni dla małżeństwa. Unił Lubelskiej 7 m. 3 (przy Dworcu). 7077

Pokój (7500) umeblowany. Gajowa 33.

Pokój z urządzeniem. Kujawska 2-10 przy Zbożowym Rynku. (7501)

Umeblowany utrzymaniem lub bez, centrum. Adres Dziennik. 4040

Pokój (7533) dla kulturalnego pana. Jankowski, Gdańska 51.

Pokój umebl. łazienka od 1. 5. do wynajęcia. Jagiellońska 2, m. 20. 4036

Pokój utrzymaniem stałym — przyjeżdżnym. Gdańska 55, m. 4. (4026)

POKOJE WOLNE

Przyjezdny (4039) poszukuje na kilka godzin dziennie od zaraz pokoju z osobnym wejściem? Zgłoszenia z podaniem warunków Dzień. oddział Dworcowa pod „Przyjezdny”.

ROŻNE

Młoda osoba, sama w obcym mieście, przyjmie kilkudniową gościnę, cfiarowaną bezinteresownie, tylko u ludzi inteligentnych. Listy filia Dziennika Bydg. „Dla 1r.” (4042)

Bufetowa kelnerka, poszukuje posady. Of. filia Dziennika „Bufetowa”. (4023)

Młoda absolwentka szkoły gospodarczej przyjmie zarząd domu, osób młodych dobrze sytuowanych. Listy filia Dziennika Bydg. „Dla 1r.” (4042)

POSADY POSZUKUJA

Pomocnik szuka posady do szofera lub maszynisty, znajomość prowadzenia motorów, maszyn parowych. Oferty Dziennik Bydgoski pod „M. N.” (7496)

POSADY POSZUKUJA

Pomocnik szuka posady do szofera lub maszynisty, znajomość prowadzenia motorów, maszyn parowych. Oferty Dziennik Bydgoski pod „M. N.” (7496)

POSADY POSZUKUJA

Pomocnik szuka posady do szofera lub maszynisty, znajomość prowadzenia motorów, maszyn parowych. Oferty Dziennik Bydgoski pod „M. N.” (7496)

ROŻNE

Młoda osoba, sama w obcym mieście, przyjmie kilkudniową gościnę, cfiarowaną bezinteresownie, tylko u ludzi inteligentnych. Listy filia Dziennika Bydg. „Dla 1r.” (4042)

DZIERŻAWY

Rzeźnictwo przedzierżawie korzystnie z powodu nagłej zmiany. Wiadomość: Dziennik Bydgoski. 7388

MIESZKANIA SZUKA

3 pokojowe I piętro, słonecznego, ze wszystkimi wygodami. Czynn 1/2 roku z góry. Oferty do filii Dziennika pod „A. Z.” (4029)

Otwierajcie szafy! Przeglądajcie garderobę! Najlepiej odzież wiosenna czyści chemicznie i farbuję

BARWA KALAMAJSKI

Filia w Bydgoszczy ul. Gdańska 27.

3926

Nagrody 100 złotych dam temu który wykryje kradzież skradzionej klaczy z półszorkiem z 15 na 16 kwietnia, kara, 3 letnia, nieznaczna siwizna na czole wzrost 150, lekkiej budowy. Kazimierz Wróblewski, Pęchowo, poczta Nowawies Wielka. 7520

Odciski radykalnie usuwa tylko pasta lub płyn „Ego”. Sprzedaż w drogeriach. (3924)

Wstęp do grafologii. Krol. Jadwigi 13-6, dowiesz się wszystkiego. 7502

Bernardyn przybłąkał, Warszawska 1 mleczarnia. (4044)

Kanarka schwytanego przy cmentarzu proszę oddać. Jagiellońska 32. (4030)

MATRYMONIALNE

Lepszej sfery zamożną pannę względ. posiadającą wyższe studia, wolny zawód, około trzydziestki, wysoką ciemnoblondynkę, ładnie zbudowaną poznam. Cel matrymonialny. Warszawa, „Par”, Bracka siedemnaście „Doktor”. (7517)

Kawaler lat 39, posiadający 15 tysięcy gotówki, szuka dla braku znajomości panny lub młodej wdówki która posiada własny interes lub gospodarstwo, celem ożenku. Zgłoszenia do Dz. Bydg pod nr „430”. (7531)

Pamiętajcie o bezrobotnych

NA DWORCU.

— Czy pani potrzeba tragarza?

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i cziolkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za wiadomości z Gdyni i wybrzeża odpowiedzialny: Witold Wasilewski w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu; za wszystkie inne działy: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.